

РЕШЕНИЕ

№ 4776

гр. София, 10.07.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 09.06.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **1012** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка чл. 220, ал. 1 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], представлявано от управителя Н. Т. С., срещу Решение № 9600-0392 от 24.10.2013 г., издадено от началника на Митница Столична, жалбата срещу което е отхвърлена с Решение № 612 от 10.12.2013 г., издадено от директора на Агенция „Митници” (АМ).

В жалбата се сочат аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение поради нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Сочи се, че в обжалваното решение е посочен номер на ЕАД, какъвто дружеството не е подавало. Твърди се, че жалбоподателят не е бил надлежно уведомен за започналото административно производство, а при извършването на повторната проверка на приложените документи към ЕАД № 12BG005800H0030002 от 21.03.2012 г. не е спазена процедурата по чл. 84в, ал. 1, ал. 4, ал. 6 и ал. 7 ЗМ и чл. 34, ал. 1 АПК, в противоречие на чл. 84а, ал. 5 ЗМ на дружеството не са разяснени правата и не му е осигурено правото на заключително обсъждане съгласно чл. 84к, ал. 1 ЗМ, не е съставен констативен доклад по чл. 84л, ал. 1 и ал. 4 ЗМ. Жалбоподателят счита, че повторна проверка може да се извърши само на основание чл. 84 и сл. от ЗМ, а това правно основание не е посочено в решението. Сочи, че в решението не е посочен идентификационен номер на запитването и на отговора от швейцарски митнически власти, въз основа на който са определени допълнителни задължения за

мито и ДДС. Освен това излага, че неясно е основанието поради което сертификатът на процесния автомобил е приет за невалиден. В жалбата са изложени доводи за допуснати нарушения при прилагането на правото на ЕС и Споразумението с Швейцария. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и да присъди на жалбоподателя направените по делото разноски. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. Е. В..

Ответната страна – началник на Митница Столична, чрез процесуалния представител юрисконсулт О., изразява становище за неоснователност на жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Единен административен документ (ЕАД) № 12BG005800H003000 от 21.03.2012 г. (л. 25) [фирма] е поставило под митнически режим „допускане за свободно обръщение - крайно потребление” употребяван автомобил, внос от Швейцария в Република България. В кл. 36 „Преференции“ на ЕАД е посочен код 300 „Тарифна преференция“, в кл. 44 е деклариран код № 954 и е описан сертификат Евро 1 № A0605386/16.03.2012 г.

На основание приложения сертификат за движение на стоките Е..1 № A0605386/16.03.2012 г. (л. 56 и превод на л. 111) към ЕАД № 12BG005800H0030002 от 21.03.2012 г. [фирма] е ползвало преференции и е заплатило дължими публични вземания по попосочения ЕАД, както следва: за стока 1 „употребяван пътнически автомобил БМВ, модел 325 XI” - мито в размер на 0,00 лв. и ДДС в размер на 303,02 лв.

От дружеството е представен договор за покупка – фактура (л. 103, л. 104), издадена от продавача М. Е. на купувача [фирма], за автомобил БМВ, модел 325 XI, с цена 750 швейц. франка. Фактурата съдържа декларация от износителя, с която се декларира, че стоките, за които се отнася документът са преференциални стоки с произход от ЕС. След регистриране на ЕАД митническите служители пристъпват към документален контрол и проверка на стоките съгласно чл. 68 от Митническия кодекс на ЕС и чл. 247 от Регламент за прилагане на Митническия кодекс на ЕС (Регламент на Съвета Е./2454/93). С писмо рег. № 9300 – 0157 от 18.03.2013 г. (л. 52) началникът на Митница Столична, на основание чл. 33 от Протокол 3 към Споразумението за свободна търговия между ЕС и Конфедерация Швейцария, е поискал извършването на последваща проверка на конкретно посочени сертификати за произход на стоките Е..1, сред които и № A0605386/16.03.2012 г. В отговор е постъпило писмо от швейцарските митнически власти рег. № 4425/303/14.08.2013 г. по описа на АМ (л. 51 и в превод л. 115). Видно от него, при извършената проверка на доказателства за произход, износителят е уведомил швейцарската митническа администрация, че нито е издавал, нито е подписвал свидетелството за произход. Поради това в писмото е посочено, че автомобилът следва да се разглежда като такъв с неопределен произход, а доказателствата за произход следва да се считат за невалидни.

С писмо рег. № 4425/303 от 11.09.2013 г. (л. 50) директорът на АМ е уведомил началника на Митница Столична за отговора на швейцарските митници относно редовността на изброените в него сертификати за движение на стоките, между които и процесният. В писмото е заявено, че предвид получената информация, посоченият сертификат не може да бъде приет с цел ползване на предвидените в Споразумението

преференции.

С уведомление рег. № Н47-0130 от 10.10.2013 г. (л. 45) началникът на Митница Столична е уведомил [фирма], че е извършена повторна проверка на стока № 1 по ЕАД № 12BG005800H003000 от 21.03.2012 г. и е образувана административна преписка № 9300 – 0157 от 18.03.2013 г. Считано от 20.09.2013 г. започва административно производство по издаване на индивидуален административен акт, което ще завърши на 20.10.2013 г. На дружеството е разяснено правото му на участие в производството и правата му по чл. 34 АПК. Писмото е получено от адресата на 11.10.2013 г. По делото е приложено и уведомление № Н47-0130 от 20.09.2013 г. (л. 47) със сходно съдържание, за което не са представени доказателства за връчване на дружеството.

Издадено е обжалваното в настоящото производство Решение № 9600-0392 от 24.10.2013 г. от началника на Митница Столична, с което е приключило административното производство образувано на основание чл. 15, ал. 2, т. 8 ЗМ във вр. чл. 59, ал. 1 АПК. Въз основа на получения отговор от швейцарската митническа администрация, с решението е коригирана за стока № 1 ЕАД № 12BG005800H003000 от 21.03.2012 г., както следва: клетка 36 – от код 300 „Тарифна преференция“ на код 100 „Нормално тарифно третиране“; кл. 44 „Допълнителна информация, представени документи, сертификати, разрешителни“, заличен е код № 954 „Сертификат за движение EUR1.“ и са определени допълнителни публични задължения като е коригирана кл. 47 „Изчисляване на вземанията“ за стока № 1 по посочения ЕАД. Определена е нова митническа стойност на стоката и са определени допълнителни задължения за мито в размер на 151,51 лв. и ДДС в размер на 30,30 лв., заедно с лихвата от датата на възникване на задължението до окончателното погасяване на главницата. Решението е получено от управителя на дружеството на 06.11.2013 г.

С жалба вх. № 9600-0392 от 11.11.2013 г. по описа на Митница Столична, в установения от закона четиринадесетдневен срок, [фирма] е оспорило Решение 9600-0392 от 24.10.2013 г. на началника на Митница Столична.

Жалбата, заедно с оспорения административен акт и преписката, е получена в АМ на 26.11.2013 г. В 14-дневния срок по чл. 97, ал. 1 АПК директорът на АМ се е произнесъл с Решение № 612 от 10.12.2013 г., с което жалбата срещу оспореното решение на началника на Митница Столична е счетена за неоснователна, поради което е отхвърлена. Решението е връчено на жалбоподателя на 13.12.2013 г.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 3 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е решение 9600-0392 от 24.10.2013 г. от началника на Митница Столична. Същото е издадено от компетентен орган, съобразно разпоредбата на § 1, т. 9 от ДР на ЗМ във вр. чл. 205, ал. 1 от ЗМ, в предвидената от закона форма и в съответствие с административно-производствените правила.

По делото е безспорно установено, че с ЕАД № 12BG005800H0030002 от 21.03.2012 г. [фирма] е поставило под митнически режим „допускане за свободно обръщение - крайно потребление” употребяван автомобил, внос от Швейцария, като е декларирало преференциално тарифно третиране на база представен от него сертификат за движение на стоките Е.1, в който е посочено, че автомобилът е с произход от Швейцария, съгласно предвиденото в Споразумението за свободна търговия между Европейските общности и техните държави-членки и Конфедерация Швейцария. На основание чл. 32 от Протокол Б към Споразумението за свободна търговия между Република България и страните от ЕАСТ, подписано на 29.03.1993 г. в Ж. относно дефиницията на понятието "стоки с произход" и методите за административно сътрудничество (Споразумението) българските митнически органи са извършили проверка на достоверността на представения от жалбоподателя сертификат за произход Евро 1. Съобразно правомощията си по чл. 32, т. 3 от Протокол "Б" швейцарските митнически органи са извършили проверка за достоверност на документа за произход, при която износителят на стоката е заявил, че не е издавал и подписвал такъв документ. В резултат на това е прието, че автомобилът следва да се разглежда като такъв с неопределен произход, а доказателствата за произход следва да се считат за невалидни. Следователно, проверката на представените от декларатора документи за произхода на стоката е извършена от митническите органи на основание чл. 32, т. 3 от Протокол "Б" към Споразумението, съгласно който последващи проверки на доказателствата за произход се извършват по избор или когато митническите органи на страната на вноса имат основателни съмнения относно автентичността на такива документи, произхода на въпросните продукти или изпълнението на другите изисквания на този протокол. За извършената проверка на документите, удостоверяващи ползване на преференции за процесната стока не са приложими общите разпоредби на Закона за митниците – чл. 84 и сл., а разпоредбите на Споразумението, приложенията и протоколите към него (чл. 33 от Споразумението). Поради това, неоснователни се явяват възраженията на жалбоподателя за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Процедурата за обмен на информация и проверка на представени документи за произход при внос на стоки в ЕС от Швейцария е ясно и конкретно разписана в Протокол "Б" и Протокол № 3 към Споразумението и е приложена законосъобразно в хода на проведеното административно производство по повод подадената ЕАД № 12BG005800H003000 от 21.03.2012 г.

Допуснатата в оспореното решение явна техническа грешка при изписване номера на процесната ЕАД не представлява съществено процесуално нарушение, което да обосновава отмяна на акта. В решението ЕАД е индивидуализирано с № 12BG005800H03000 от 21.03.2012 г., вместо с № 12BG005800H003000 от 21.03.2012 г., т.е. пропусната е една цифра, което не би могло да доведе до заблуждаване на жалбоподателя относно документа, за който се постановява решението и съответно не води до ограничаване на правото му на защита.

В хода на административното производство не е допуснато нарушение на чл. 34, ал. 1 от АПК. Дружеството е уведомено за започналото административно производство, а пред съда не е ангажирало доказателства във връзка с твърдението, че е искало достъп до събраните документи, но такъв не му е предоставен.

Оспореното решение е издадено и в съответствие с материалния закон.

Законосъобразно, въз основа на получения отговор от швейцарските митнически органи, ответникът е определил допълнителни задължения за мито и ДДС за стоката по ЕАД № 12BG005800H003000 от 21.03.2012 г., като е приел представените от жалбоподателя документи за произход за невалидни. Полученият от швейцарските митнически власти отговор, по отправеното от българските органи запитване, представлява официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК, изготвен от длъжностно лице в кръга на службата му по установената форма и ред и съставляват годно доказателство за извършените действия. Като официален документ писмото притежава материална доказателствена сила, която обвързва съда, че фактите, предмет на удостоверителното изявление са такива, каквито се твърдят в документа. Материалната доказателствена сила на този документ не беше оспорена от дружеството - жалбоподател в хода на съдебното производство по реда на чл. 193 ГПК във вр. с чл. 144 АПК. Предвид това представеният сертификат за произход на процесния автомобил Е..1 правилно не е взет предвид при определяне на дължимите публични задължения от [фирма] по ЕАД № 12BG005800H003000 от 21.03.2012 г. С оглед установеното от швейцарските органи обстоятелство, че износителят нито е издавал, нито е подписвал свидетелството за произход, следва да се приеме, че и представената декларация върху фактурата не установява произход на стоката, обосноваващ ползване на преференции на основание Споразумението. Следователно не са налице предпоставките на чл. 21, т. 3 от Протокол Б и не следва да се приема за установен произходът на автомобила въз основа на представената декларация върху фактурата.

Поради изложеното настоящият съдебен състав, приема, че оспореното решение е законосъобразно, като издадено в съответствие с процесуалните правила и материалния закон. Жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв., определено на основание чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 9600-0392 от 24.10.2013 г., издадено от началника на Митница Столична, жалбата срещу което е отхвърлена с Решение № 612 от 10.12.2013 г., издадено от директора на Агенция „Митници”.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на началника на Митница Столична юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 (триста) лева.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: